

der bevilges paa Finansloven. I de Tilfælde, hvor der saa er Overskridelser, er der ikke Tvivl om, at Staten ikke har nogen juridisk Forpligtelse til at deltage i Overskridelsen, det maa altsaa gøres til Genstand for Andragende. Under Indenrigsministeriet findes der et saadant Andragende, det er Bilag Nr. 10, Ændringsforslag Nr. 9, vedrørende Udvidelse af Aalborg tekniske Skoles Bygning. Tilskuddet blev bevilget paa Finansloven 1910—11, med 34,000 Kr., men som der staar i Administrationens Bemærkninger, det viste sig, at forskellige Forhold ved den gamle Bygning nødvendiggjorde den nævnte Overskridelse, der androg 15,000 Kr. Indenrigsministeren har foreslaaet, Udvalget tiltraadt, at der af disse 15,000 Kr. overføres som Efterregning paa Statskassen 5,000 Kr.

Det er selvfølgelig ikke min Mening paa dette Tidspunkt at ville fraraade at vedtage dette Ændringsforslag, men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at Administrationen som Begrundelse siger, at det maa anses for at være rimeligt, at Staten deltager i den nævnte Merudgift. Det er ikke i Overensstemmelse med Rigsdagens nuværende Standpunkt til saadanne Sager. Ved mit Initiativ blev der i § 2 i Lov af 29. April 1913 om Anlæg af Havne paa Færøerne indført følgende Bemærkning vedrørende saadanne Overskridelser: „Staten deltager kun i Dækning af Overskridelser af de i denne Paragraf for hvert Anlæg fastsatte Beløb, dersom Overskridelserne hidrører fra Forandringer eller Udvidelser, som efter Arbejdets Paabegyndelse har vist sig nødvendige efter Forhandling mellem Ministeriet for offentlige Arbejder og de paagældende Kommuner.“ Det var ikke tilfældigt, at denne Bemærkning kom ind i § 2. Den var Genstand for Debat her i Tinget, den var i min oprindelige Formulering meget skarpere, den blev mildnet gennem Forhandling mellem den daværende Trafikminister, det nuværende ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen), og mig og igen mellem mig og de forskellige Partiordførere, og den maa betragtes som udtalende Rigsdagens nuværende Stilling med Hensyn til saadanne Overskridelser.

Der er i Øjeblikket selvfølgelig ikke noget at gøre med Hensyn til den foreslaaede Bevilling paa 5,000 Kr., saa meget mindre som det er et Foretagende, der er begyndt i 1910—11, og som ikke kan blive gjort ansvarligt for den Stilling, Rigsdagen tager senere med Hensyn til saadanne

Overskridelser, men jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister og til de andre Ministre, under hvem saadanne Tilskud sorterer, at det gennem deres Administrationer, forinden Tilskuddene bliver endelige, bliver meddelt paagældende Institutioner, at Efterregninger ikke saadan kan komme til Staten som Overtaskelser, at de ikke kan komme for Forhold, der forelaa allerede den Gang, Foretagendet begyndte, men at det er Rigsdagens ved Lov fastsatte Anskuelse, at det kun er, for saa vidt det er Forhold, der er opstaaet efter Foretagendets Paabegyndelse og efter Forhandling med vedkommende Ministerium, at de kan vente gennem Andragende at faa Overskridelserne delvis kastet over paa Statskassen.

Det er der, jeg gerne vil henvende mig til den højtærede Trafikminister med Hensyn til det Tilskud, der efter hans Forslag og tiltraadt af Finansudvalget gives til en Havn paa Bornholm, det er Snogebæk Baadehavn. Der vil blive bevilget et Bidrag paa 3,400 Kr., og det er altsaa tilsyneladende en fast Sum. Hvis denne faste Sum ikke skal overskrides, vil jeg gerne have et lille Ord fra den højtærede Trafikminister om, at det, forinden Foretagendet paabegyndes, vil blive meddelt paagældende, som skal bygge denne Havn, at „3,400 Kr.“ betyder „indtil 3,400 Kr.“, eller ifald der maatte vise sig Overskridelser, at dette saa i Forvejen bliver meddelt Ministeriet, for at det i Tide kan faa Bevillingen gennem Rigsdagen. Der er sikkert ikke noget at gøre overfor Statsforetagender i den Henseende. I en meget lang Aarrække er der blevet klaget over Overskridelser paa Statens Byggeri og med Hensyn til de Overslag, der er blevet lagt af Statens Autoriteter. For mit eget Vedkommende tror jeg, at denne Kamp kan man lige saa godt opgive, der er vist ikke noget at gøre overfor denne Løshed; derimod overfor de private Foretagender, til hvilke Statskassen giver Tilskud, vil det være saavel til Gavn for de planlæggendes og overslaglæggendes Ansvarsfølelse som til Fornøjelse for Bevillingsgiverne, det vil sige i dette Forhold Ministeriet og Rigsdagen, om det blev slaet fast en Gang for alle, at den Slags Andragender om Efterregninger maa ikke komme som Overtaskelser, men om Overskridelserne skal være forhandlet med Ministeriet, forinden de gøres, ifald Staten skal bidrage, og forinden de præsenteres for Lovgivningsmagten som Bevilling.